

Strategies: Mars and Venus from a Torah Perspective שלום בית

1. תלמוד בבלי מסכת שבת דף כג עמוד ב

אמר רבא, פשיטא ליה: נר ביתו ונר חנוכה - נר ביתו עדיף, משום שלום ביתו.

2. ויקרא רבה (וילנא) פרשת צו פרשה ט סימן ט

ר"מ הוה יתיב ודריש בלילי שבתא הוה תמן חדא איתתא יציבא ושמעיה ליה תנתא מדרשא אמתינת עד דיחסל ממדרש אזלה לביתה אשכחא בוצינא טפי אמר לה בעלה אן הוית אמרה ליה אנא יתיבא ושמעיה קליא דרושה אמר לה כן וכן לא אעיילת להכא עד דאזלת ורוקת באנפי דרושה יתיב שבתא קמייתא תנינא ותליתא אמרין לה מגירתא כדו אתון צהיבין אתינן עמך לגבי דרושה כיון דחמי יתהון ר"מ צפה ברוח הקודש אמר להו אית מנכון איתתא דחכימא למילחש בעינא אמרין לה מגירתא כדו את אזלת ורוקת באנפיה ותשרי לבעלך כיון דיתבא קמי אידחילת מיניה אמרה ליה רבי לית אנא חכימא למילחש עינא אמר לה אפ"ה רוקי באנפי שבע זימנין ואנא מינשים עבדה הכין, אמר לה איזילי אמרי לבעליך את אמרת חדא זימנא ואנא רקית שבע זימנין אמרו לו תלמידי רבי כך מבזין את התורה לא היה לך למימר לחד מינן למלחש לך אמר להו לא דיו למאיר להיות שוה לקונו דתני ר' ישמעאל גדול שלום ששם הגדול שנכתב בקדושה אמר הקדוש ברוך הוא ימחה על המים בשביל להטיל שלום בין איש לאשתו.

3. תלמוד בבלי מסכת כתובות דף ח עמוד א

כי הא דרב יהודה רמי, כתיב: +בראשית א'+ ויברא אלהים את האדם בצלמו, וכתיב: +בראשית ה'+ זכר ונקבה בראם, הא כיצד? בתחלה עלה במחשבה לבראות שנים, ולבסוף נברא אחד.

4. תלמוד בבלי מסכת נדה דף ל עמוד ב

דרש רבי שמלאי: למה הולד דומה במעי אמו - לפנקס שמקופל ומונח. ידיו על שתי צדעיו, שתי אציליו על ב' ארכובותיו, וב' עקביו על ב' עגבותיו, וראשו מונח לו בין ברכיו, ופיו סתום וטבורו פתוח, ואוכל ממה שאמו אוכלת, ושותה ממה שאמו שותה, ואינו מוציא רעי שמא יהרוג את אמו. וכיון שיצא לאויר העולם - נפתח הסתום ונסתם הפתוח, שאלמלא כן אינו יכול לחיות אפילו שעה אחת. ונר דלוק לו על ראשו וצופה ומביט מסוף העולם ועד סופו, ... ואין לך ימים שאדם שרוי בטובה יותר מאותן הימים, ... ומלמדן אותו כל התורה כולה, ... וכיון שבא לאויר העולם - בא מלאך וסטרן על פיו, ומשכחו כל התורה כולה, שנאמר +בראשית ד'+ לפתח חטאת רובץ, ואינו יוצא משם עד שמשביעין אותו, ... ומה היא השבועה שמשביעין אותו - תהי צדיק ואל תהי רשע,

5. מהרש"א חידושי אגדות מסכת כתובות דף ח עמוד א

בתחלה עלה במחשבה כו' כענין שאמרו בתחלה עלה במחשבה לבראו במדת הדין ראה שאין העולם מתקיים כו' כן הוא הענין הזה בתחלה עלה במחשבה לבראות ב' כשאר הנבראים וכשראה שהאדם כולו קטטה ואין העולם יכול להתקיים כן וצריך שלום ושם י"ה ביניהם בראו אחד על שמו של הקב"ה שהוא יחיד בעולמו אולי שיהיה שלום ביניהם כאילו הם גוף אחד:

6. פרקי אהבה לר' שלמה אבינר עמ' 6

וזוהו הנין שספרו לנו חז"ל על הנשמה שלומדת כהת"כ בזמן היות הולד במעי אמו, "וכיון שבא לאויר העולם, בא מלאך וסוטר על פיו ומשכחו כהת"כ". ויש לשאול מה ענין של לימוד זה אם ממילא הכל נשכח? אלא שנשאר רושם נשמתו של לימוד זה, הקובע את הדביקות של הנשמה בתורה, ומעורר בה השתוקקות, רצון וכשרון לדברים. פעולתו של רושם זה בחיים הוא היסוד ללימוד התורה וקיומה בפועל. וכן בעניינינו, רבוננו של עולם התקין לו ממנו בנין עדי עד, והתקנה זו היא היסוד הטבעי האלקי שפועל פעולתו בתמידות, ומאפשר את הופעת האהבה והריעות.

7. בראשית פרק ב פסוק כד

על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד:

8. רש"י בראשית פרק ב פסוק כד

לבשר אחד - הולד נוצר על ידי שניהם, ושם נעשה בשרם אחד:

9. רמב"ן בראשית פרק ב פסוק כד

(כד) על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו וגו' - רוח הקדש אומרת כן לאסור העריות לבני נח והיו לבשר אחד, הולד נוצר על ידי שניהם ושם נעשה בשרם אחד, לשון רש"י. ואין בזה טעם, כי גם הבהמה והחיה יהיו לבשר אחד בולדותיהם. והנכון בעיני, כי הבהמה והחיה אין להם דבקות בנקבותיהן, אבל יבא הזכר על איזה נקבה שימצא, וילכו להם, ומפני זה אמר הכתוב, בעבור שנקבת האדם היתה עצם מעצמיו ובשר מבשרו, ודבק בה, והיתה בחיקו כבשרו, ויחפוץ בה להיותה תמיד עמו. וכאשר היה זה באדם, הושם טבעו בתולדותיו, להיות הזכרים מהם דבקים בנשותיהם, עוזבים את אביהם ואת אמם, ורואים את נשותיהן כאלו הן עמם לבשר אחד. וכן כי אחינו בשרנו הוא (להלן לז' כז), אל כל שאר בשרו (ויקרא יח ו). הקרובים במשפחה יקראו "שאר בשר". והנה יעזוב שאר אביו ואמו וקורבתם, ויראה שאשתו קרובה לו מהם:

10. אברבנל בראשית עמ' קא

רוצה לומר שהיתה אהבת אדם ואשתו כ"כ שהיו שניהם בעיניהם לבשר אחד עד שהיו שניהם ערומים ולא יתבוששו, כי כמו שהאיש בהיותו יחיד, לא יבוש מעצמו, אע"פ שיהיה ערום, ככה להיות שניהם כאיש אחד ובשר אחד לא היו מתבוששים זה מזה לגודל אחדותם ודריקותם.

11. מכתב מאליהו קונטרס החסד

כאן שאלה יפה עומדת לפנינו: הן תאבנה ותנתינה באות באחת, ואם תנתינה היא תולדה תאבנה או לחיטוף, תאבנה בזה מן הנתינה?

תרגלנו לחשוב את הנתינה לתולדה תאבנה, כי לאשר יאהב האדם ייטיב לו, אבל הסברה השניה היא, כי יאהב האדם את פרו מעשיו, בהרגישו אשר חלק מן עצמיותו בהם הוא - אם בן יתה, אשר ילד או אימק, או חיה אשר גידל, ואם צמח אשר נטע, או אם גם מן חרום, כמו בית אשר בנה - וזהו דבוק למעשי ידיו באבנה, כי את עצמו ימצא בהם, וכן תראוני מקור מדברי רבוחינו זכרונם לברכה בסברה זאת השניה, כי כך שנינו במס' דרך א"ר, זוטא (ס"ב), אם חמץ אחת לחדבך באהבת חברך, הן נושא ונותן בסוכתו.

12. רש"ר הירש בראשית פרק כב פסוק ב

אשר אהבת. "אהב" - "הב" בהקדמת אל"ף המתיחסת אל האישיות הפעילה, היינו: להתמסר לזולת, וגם לשאוף לקרב את הזולת אליו ביותר; היינו: לשאוף להגיע לכלל התחברות הדוקה ביותר עם הזולת. היפוכו של "אהב":

13. ארחות צדיקים פ' כד

ויחניף אדם לאשתו משום שלום בית

14. דעת זקנים מבעלי התוספות שמות פרק כב פסוק ל

(ל) ובשר בשדה טרפה וגו'. מאחר שהכלב מסר נפשו על הטרפה כשבא הזאב לטורפה לא תהיה כפוי טובה כנגדו שכשיהיה לך טרפה שתשליכהו אליו בשכר ששמרה עד עתה שלא נטרפה וגם שומר עוד האחרות כי כן דרך העולם להעמיד כלבים לשמור הצאן מן הזאבים:

15. בראשית פרק ג

(יז) ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חיך:

(יח) וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה:

(יט) בזעת אפריך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב:

(כ) ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל חי:

(כא) ויעש יקוק אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם:

15. ירמיהו פרק א-ב

(יז) ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי אצוך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם:

(יח) ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת על כל הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ:

(יט) ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם יקוק להצילך

(א) ויהי דבר יקוק אלי לאמר:

(ב) הלך וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר יקוק זכרתי לך חסד נעורין אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה:

16. משנה מסכת אבות פרק ה משנה טז

[טז] כל אהבה שהיא תלויה בדבר בטל דבר בטלה אהבה ושאניה תלויה בדבר אינה בטלה לעולם איזו היא אהבה התלויה בדבר זו אהבת אמנון ותמר ושאניה תלויה בדבר זו אהבת דוד ויהונתן:

Love is a pure emotion that cannot be understood in terms of other feelings. It is a gift that God gave to the world, to bring man and woman together, and to allow them to give pleasure to each other. It is the foundation of the family, and hence, the foundation of the world.

Love is impossible to define, precisely because it is such a unique gift from God. It is a very special feeling, unrelated to other human emotions. One does not love a person because of anything that person has or does — but simply because he exists.

16. רב אריה קפלן Made in Heaven

The Talmud expresses this in a very insightful teaching: "When love depends on another factor, then when the factor ceases to exist, so does the love. But when love does not depend on anything else, it never ceases to exist."⁹

Pure love, then, does not depend on anything else. One does not love another person because of any quality that the person

has. True love does not expect anything in return, nor does it merely anticipate pleasure. Pure love is a wholly altruistic feeling, where the pleasure is more in giving than in taking.

The most perfect love in the world is that between parent and child. When a mother holds an infant in her arms, her heart overflows with a most unique love. She has this love not because she expects anything from the child, but merely because the child exists. The very fact that this is *her* child makes her love him with a

Love between parent and child exists because parent and child feel like one. They are part of the same family, and feel a bond of unity. The bond between man and woman is a reflection of this.¹¹

It is significant that the first mention of love in the Bible deals with the love between parent and child; that is, the love between Abraham and Isaac (Genesis 22:2). The second mention of love in the Bible is the love between man and woman, the love between Isaac and Rebecca (Genesis 24:67).

17. בראשית פרק כט פסוק כ

ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים באהבתו אתה:

18. מלבים שם

שחשב בדעתו שעבודת שבע שנים הם רק ימים אחדים לפי ערך יקרת רחל ששוה הרבה יותר מזה. גם יאמר שאהבתו את רחל לא היה אהבת החשק, שהחושק יום לשנה יחשב לו, כי אהב אותה מצד כשרון מעשיה, לא מצד החשק, עד שהשנים היו בעיניו כימים, וע"ז אמר באהבתו אותה, כי אהבת החשק הוא אהבת עצמו, לא אהבת הדבר, אבל אהבת הטוב אהב את הדבר הטוב, לא את עצמו, ועז"א באהבתו אותה, שלא היתה אהבה חוזרת, וע"כ היו בעיניו כימים אחדים.

19. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף סה עמוד ב

דרי רבי ישמעאל תנא: גדול השלום, שאף הקדוש ברוך הוא שינה בו, דמעיקרא כתיב: +בראשית י"ח+ ואדוני זקן, ולבסוף כתיב: ואני זקנת.

20. ספר החינוך מצוה תקפב

משרשי המצוה, כי האל ברוך הוא עלה במחשבה לפניו לבראות העולם, וחפצו שיתישב בבריות טובות הנולדות מזכר ונקבה שיזדווגו בהכשר, כי הזנות תועבה הוא לפניו, על כן גזר עלינו העם אשר בחר להיות נקרא על שמו שנשב עם האשה המיוחדת לנו להקים זרע שנה שלמה מעת שנשא אותה כדי להרגיל הטבע עמה ולהדביק הרצון אצלה ולהכניס ציורה וכל פעלה בלב, עד שיבא אצל הטבע כל מעשה אשה אחרת וכל עניניה דרך זרות, כי כל טבע ברוב יבקש ויאהב מה שרגיל בו, ומתוך כך ירחיק האדם דרכו מאשה זרה ויפנה אל האשה הראויה לו מחשבתו ויוכשרו הוולדים שתלד לו ויהיה העולם מעלה חן לפני בוראו.

21. בראשית פרק כד פסוק טז

ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו:

22. רש"י הירש בראשית פרק כד פסוק טז

(טז) אף זו תכונה, אשר, ברוך ה', לא ניטשטשה בזרע אברהם ושרה, יצחק ורבקה! ככל שהוסיפה להיות אשתו, כן גדלה אהבתו! כדוגמת נישואין אלה של הבן היהודי הראשון, כן נוסדים הנישואין, רוב הנישואין בישראל, לא על יסוד התשוקה, אלא על פי שיקול התבונה. הורים וקרובים נמליכים בעצמם, אם הצעירים מתאימים זה לזו, משום כך גוברת האהבה, ככל שהם מרבים להתודע זה לזו. אך רוב הנישואין בעולם הלא - יהודי נגמרים על - פי מה שהם קוראים "אהבה", ואין לו לאדם אלא להציץ בתיאורי הנבילות הלקוחים מהחיים, כדי להיוכח מיד, מה רבה שם התהום בין ה"אהבה" שלפני הנישואין לבין זו שלאחריהם, איך הכל אחר - כך תפל וחסר טעם, מה שונה הכל מתיאור הדמיון, וכו'. "אהבה" זו היתה עוורת, ועל כל שעל בעתיד - אכזבה; לא כן הנישואין בישראל, שעליהם הוא אומר: ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה! שם החתונה איננה שיא הפריחה, אלא השורש לאהבה!